

MS Bw
IV ANON
0103

C

0016154

103

Mibāyad shināid
(Sufism).

C

بسم الله الرحمن الرحيم

105

Smaila
27. II. 27
411

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة على سيد المرسلين وواله المعصومين واهل بيته الطاهرين
 اما بعد فحقن خرمين در دوشان وبنده كبر من انبیا محمد علی رفعت انهم غنم البند
 فاحسنه انوار علی تعز الله بالعرفان انهم كنه خد سو دند بر ای خاطر فرزند
 مرصا حیدر علی الله قبا یعلم آورده و از برای **بختی** نام نهادم اگر فرصت وقت دست دهد
 بوفیق رفیق باشد گاه کاهی و در شام کاهی از برای بر طلاله سطر ای چند خواند و نظر نماید
 در زمین دل بکناید که این هر حق خرمین و شمع شبتان عبرت است **فرخ** شبت
 نکران و دل بکوب است در وقت چه شد اگر کتاب است اما از هر برق خرمین
 کرمی و از هر شمع بوم کافی است باینکه بقدر حاجت از آن بر گیری و کاهی از
 حد استعداد شما و از کوی **بخت** بوشا بر ای شسته ره بر سنگهاست که مقدم زهر نکند
 فرسنگهاست بنیاد اشتری از خرمین در انچه آید و شعله از آن لغا نوس بر **بخت**

اگر صاحبی در دل گذر کند چشم دل بر روی دل نظر کند **ببین** دل را چه روی
نه آن روان خیز از خاک دارد **بیا** به نشین بخلو خانه دل **مقام** حق بود کاشته
دل است آینه دار روی دل دارد **کی** آید ز آب و گل چنین کار **دیگری** **ببین** که سلطان **حقیق**
و جهانیان **حقیق** حاکم نفس را باید ادشگر و اسس عشره **جهه** اصلاح ملک دل و انتظام عالم آب
و خاک **کاشته** و آنرا بران لشکر سلطه گردانیده تا هر یکی را از جوارح که ناله او بند بر هر چه کار فرمایند
ازند **ان** خیر فخر **دان** شرفش **پس** باید که امتثال فرمان عالی نشان الهی را موجب نماند **ناسای**
دانشه در حفظ و حرمت آن ولایت بگوشد و هر یکی را از مبارزان لشکر و سپه سالاران آن لشکر
بکار علی منسوب گردانیده در تحصیل کب و در یافتن جهتی جایز برسد که احدی از فرزند آن شیطانی
در زمان نصیاتی را بر حال رعایای قوای ظاهری و باطنی دست دراز نشود تا در تحصیل نفوذ و عزتی
ظلمی نیاید **قوی** و ششتم **همه** وقت در گین است **نظمت** نه شمارد و **بین** است **کس** **مگر** **نفس**
را **کو** **ماده** **شیر** **مت** **محو** **را** **که** **نفس** **خواهد** **از** **تو** **کلفند** **خاک** **پس** **بهری** **تو** **نغمه** **چند** **از** **کند**
که **سوانح** **ان** **ملک** **از** **روی** **دراز** **که** **آما** **کاتبین** **انا** **فانا** **بغرض** **معنی** **ی** **رسد** **ان** **علیک** **ما** **نطق**
که **آما** **کاتبین** **لعلیون** **ما** **لعلیون** **ط** **اگر** **ایضا** **ما** **یوفور** **مست** **بالم** **سوس** **ربا** **ی** **عفت** **که** **تو**
را **فتنه** **در** **مدخل** **آن** **راه** **باید** **و** **خیانتی** **در** **خزانه** **ایمانت** **بدر** **آید** **حقا** **که** **در** **لوان** **نور**
خرا **بیش** **ستونی** **دیوان** **تضامات** **کند** **و** **بجرم** **نا** **فرمانی** **لغضب** **سلطانی** **رضای** **آید** **آنها**
که **صاحب** **باک** **از** **ماسب** **به** **باک** **قول** **تو** **ا** **ما** **من** **ا** **دی** **کتاب** **به** **بیمینه** **فیقول** **مادوم** **ان** **ان** **خدا**

خدا و او

قطعه خواص عمارا کار در با خوشی فرم حضرت با بنویمان رضای دشمنش خورده ایم **بیکری**
 در میان رویا فهمید ما که نزدیکی شدیم و در کعبه دور ما داده ایم **بیکری** که عدلی
 اهل طایفه ای اهل سنت و عدای اهل منی طایفه ای اهل طایفه است آن از ترغیب نمود و اثر از
 ترغیب باید که دل را بر کانون آتش عشق نهد و در آن معرفت حق را در آن بیندازد و در آن
 جهانی در آن آتش بوزاند و اثر از ما بدو فرخ شوق بیدار سازد و اثر از ترغیب غیر در مصالحه
 شریک در آن مانیزد و سرپوش طمانیت بر او بگذارد تا جویش آن برون نرزد و دوی آن
 بدینا بهیچان نرود و پس چرا ترسوج از طعام فرو نماند نیز و خلق معرفت است تا سالی می
 و جام جان است که این باده نصیب عاشقان است **خوش** نشه دارد امر غیبی می
 ستان دانند قدر انجری که این باده بجان خردستان که اهل ذلی تو میر لسان است **انزیم**
 است که مضر شود و مستحق باشد چه برای محبیه اسباب غذا بکه منافع هر دو سکوت است **کلی**
اجتماع در او دیده ابرو همین جوی دکلسان است **بهر** کجا که نشنیم **ساختیم**
 دنیا کلوار است و بلبلان زار اما چون بلبلان خزان بینداز لسان کناره گیرند **بلو**
 باین که کل از جن برود و دل کدر نمیشود **بای** با حله ساfran این ره کدریم **ارفت** بیداره
 سنت کویه نظیریم **بایدان** همه آمدند و رفتند هنوز **ما** ز آمد و رفت خویش **بیم** **کلی** **کلی**
 ادوی بویت و باطن آدمی دوست اگر چشم ظاهر کشای بویت بینی **دا** کرد **باطر** **در** **ای** **دوست**
 بینی چشمی **بگشتا** تا همه اوست **ببینی** اینها تو **لوفتم** وجه **اند** **مثنوی** **چشم** دل را **کار** **فر** **ما** **روی**

دوست **خولیتن** بر این مبین خضر روی دوست **خند باشتی** در لغت اعتبار این صفت
لیکن تو گوید بر این که **خود بینی** به بینی پوت **را** در نه خود بینی به بینی دوست **را** در طوط
دل تشنه می کن سفری **تا** شاید که **مندی** در دل گذری **را** رفت اگر ت هوای جانان باشد
از دیده دل بروی کن نظری **میکنند** که دل در باشت که آبش خون دانند
که جویش همچون در به بهاران در با یوان یافت اگر اهل دردی بر آرد اگر سانه بود
بگذارد **قطره** در با ی دل همچون بود این بر آب است و آن از خون بود تشنه
آب بخت خون خورد **مکن** این قوت باشد چون خورد **مکن** که توبه از عصیان نگاه
سزاوار است که **خود را** به جان بشناری و منت بر نگذاری **لایمن** و **لا تسکر مطهر** ای
بنده چون بدی گویدی **از بندگی** که کار دارد **به** او تو در خدا نداری **او** به تو صد
بزار دارد **و آن** قسم است اول توبه مطهر **و آن** از فرادان طاعت است
دویم توبه عامی **و آن** اندک دیدن معصیت است سوم توبه عارف **و آن** قسمت کردن
حال خود است **و ادای شرط بندگی** **الانسان صعوبا** **در ماند** که مسجد صفای نماز است
دل محل نیاز آن جای خرقه پوشان است **و این** جای سپهر نشان **و آن** جای سجده است
و این جای شهور **و آن** جای امانت است **و این** جای سلامت **و آن** جای برکت است
و این جای حضور **و آن** نماز کن اگر ت در سناز باشد **دل** **نیاز** که نبود بی نیاز **بود**
لا تقر بواطوه الا بالقلب ای فرزند بسند خدا **و آن** است که نماز را بی نیاز **و آن**

در توفیق

خوش بود اما چو کل نابایدار چون قراری رنگ کل جاوید نیست پس ترا بر بوشان
 چهارم غرور دولت که خم شراب خود پرستی است و شعله شمع افروز است این غرور و غم
 نامزد و فرعون در سبیل عدس سراب غرق شد و عمرو در عین اسل ملک است **قطعه**
 کمان بر که زرد سیم دادند ترا و دویی است که داری زود جدا بود که بوی غم برینا کسی که چون
 بر در دوکان روستا حورند در مافی السموات والارض **مکر** **ببیند** که اهل کفکورا از کوه من و تو
 بمنزل اوره ندهند و اهل دل را در وادی است و جوی سرگردان کند و برده حجاب از بس حجاب
 جسم او بردارند و تخم طماننت شن آزند بآه استیاق نفس المطننه ارجعی الی ربک را صبر بر خسته
نظم در ره بومنون با لغت بر آن مطلب که منکم صیب این ندر است خای **لوان**
 در سینه بندی رسد از بس اگر جمعیت خواهی شن نان بر دکان برو و اگر وصلت خواهی
 سخن دین در دکان **پنهان** ای شیخ مسافره حق طلبی تا چند نرسد عیال و دیوانگی
 مانده و عیش رسید **اوراه** کند ناله غم سببی **مکر** **ببیند** که زردگان بر چند تلج است اما غفلت
 بود و درک بر چند سر برین اما غفلت تلج کرد و سپرو فی الارض کیف کانه عاوه الحی **نظم**
 غفلت اگر بجان می شد **ار** و وی البرخی شد **عیال** و فلک نفاده وای بر دوش از
 بدینکاری خاک سپوش **وای** برین سوز و نادانی او در پلا ما و ما جواب خردوش
 ای وای بر حال کسکه زندگانی سوز بر کرد و مرگ تلج کرد مانند و کوره شنید **مغوض** قطره
 زهر خرد فرزند عاقل آن است که مهر از نظر ندارد و تلک اللامثال نغز بهار اس بولیم **مکر** و ن

دانا کی

عنان در ره

بدان برشم است اول تفکر حرام و ثان بجزای آن اول تفکر حرام و ثان بجزای آن
 و تقدیر که منبر خیر است لا تفکر و فی ذات البدن تفکر و فی الایمان بدین حیات اول فایده خیر است
 هر کسی است شرایح است دوم تفکر در تمام کار در مصالح او که تمام است **فولان اما** تقصیر
 فکات لمایکن یعلمون فی الجرافوت این عیبا و کان در ایام ملک با چند کل سفینه سوم تفکر
 در اسرار خلق و آن نهال خصومت بکم و سلیم ولی دن دوم سنی بدان نیز برشم است اول تفکر
 در ضایع و آن صورت حکمت است اتم بر کیف خلق المدسح سبوات طلبقا دوم تفکر در عیب
 و آن بنیای بشریت جعل المد کلک شیه قد را سوم تفکر در نعمها و الامالی انداره او و ثانی
 صورت محبت است اندر حل بکم الارض خرافه و الاما و نما و از نزل من السماء را با خارج **الثانی**
 از فایده سوم تفکر واجب و آن نیز برشم است اول تفکر بر افعال خویش و آن موجب
 تعظیم قرآن عالیشان است و آنکه کان **طوبی** لاجد لادوم تفکر در عیب خویش و آن مصدر سوم
 ان الانسان بلوغا اذ امسه الشرح و عا و اذ من العجز عن شؤم مرض نامه اعمال و ملاحظه صحیفه
 افعال و آن متبارکیم است ان المد علیم بذات الصدور **و یک** که مرد طول عمل را در بصر **الثانی**
 اند و تدبیر را بقدر اید احسن کسری را بفرموده ای چه تدبیر بود و اطفال طون را بقدر فکرات
 چه صفا است **ثلم** بجز آن تخم اهل کاستند **ایضا** از آن گشت چه برداشتند رخت اهل
 بند که تا جز نوی **ای** آمدی و باز مسافر شوی **ای** بی فرزند و نبد تدبیر است که در رضای حق
 لغوا بگوشی با برغ فحالت نبوشی رضی الله عنهم در ضمیمه **و یک** که آتش نشن چون

در دل شکر افروز در ذرات کاش که خورشید غرق در **فرد** عشق چون احکامه بر آرزوی است
همی اونه کار در باره موس است پس اگر آب اطمینان بر درخته شود در آن کار والی باشد
هم در بر است و هم دنیا چون آن آتش زمانه کردلی بر در سید خویشین داری سگی فالو است
نار فوری الا دیده بر یک دو الخلال و الکرام **عشق** سوزان آتش و عاشق خمی است
عاشقی کردن نه کار هر کسی است **عشق** در هر دل که آتش بر فروخت خاک کرد او را در خود
هم **عشق** **میکند** که محبت بر قسم است اول محبت دنیا که مال آن صرت است **عشق** **میکند**
و کتب یاد و جنسید **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
شمار دنیا داران است دوم محبت دین که بصفت آن بهشت است **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
خواهی **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
و فضل خواهی **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
عشق **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
کس بنده ان داد او **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
بجو که هلاکتی **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
طب **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
ایزد تو انظر **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
احسان **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**
ایم **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند** **عشق** **میکند**

در زمان از خوان نعمت او خوردن حرام است الم یک لطمه من منی عنی الکمان علیہ خلق فموی
ماری ای لکه نوری و طعم از خوان **جدید** صدق جو کس که ز فرمان خدا از بن سس صلوی و جم
 است **امروز** زیادند حقوق احسان خدا پس از آنکه دیدن انصاف و اندر زندگانی مرد و علم
 تنگ آمد و ابواب بر سر زندگیا بروکن **دیدت** حاصل ندارد و مورد خبری **از وقت** سندی که نوری
زیادگی یارب زد که خویش منقلم **در پیش** تو چون **حسبک** هم حکم **از غصه** میکنی کمال گفت
 از نوری من همان آب **کلمه** **که** **باید** **بشد** که وجود آدمی چون کسی است و دل ناخدا و دل
 بین عقل کنی جو بین از موروان خود و این گشته از خوا غرق که بود **مندیار** با نیش تا کس سالی
 خود و نور زق مای نوری **را** **در** **دین** **کرد** **دای** **که** **ناخدا** **است** **در** **میت** **مناج** **دین** **و** **بناست**
 چه بر کرد و ب حل طالع ماتت **طلب** **اصدق** **در** **کارت** **مدد** **طلب** **ناصادق** **بناستی** **مد**
 زره محاسن شمارند و انرا نشانی است **که** **کوی** **کمی** **واجب** **نای** **وزری** **اور** **نای** **که** **اور** **دی**
بناستی **است** **از** **ان** **در** **بوستان** **بلی** **است** **که** **بناز** **ن** **سیر** **ای** **کلی** **نیت** **بیکری** **باید** **شد**
 که آدمی را چون کار نماند بر موافق اقتدر صحت خود **مکن** **کند** **و** **چون** **مخالف** **ارد** **و** **حواله** **تقدیر** **نماید**
نظم **که** **اوست** **بد** **و** **هم** **کردن** **ای** **بدی** **را** **مادی** **نسبت** **کردن** **بیم** **تقصیر** **است** **ای** **مورد**
 مکر سده **انا** **ظلمنا** **ان** **نظر** **بندگی** **ان** **است** **که** **اگر** **چاه** **اقنی** **حسب** **خود** **را** **ملاقت** **کنی** **و** **اگر** **نگاه** **ای** **سنگ**
 نعمت او کای آری **من** **یک** **تفسیر** **من** **مفرقان** **الد** **عنی** **حمید** **نظم** **ای** **محل** **درون** **نوده**
هم **نرخود** **دی** **و** **هم** **ترک** **ای** **خود** **ره** **زان** **محل** **و** **بسی** **است** **سپه** **خود** **ی** **جو** **مک** **سبی** **خود**
خدا کی نشانی **نم** **بیا** **و** **خود** **ی** **در** **نیر** **باید** **ان** **الد** **الظلم** **علی** **الناس** **سبا** **لکن** **الناس** **لنفسهم**

سودیر

کلی

بظلمون عارف برود و چون غای از حصول کعب مبارک با وی جوید
زیر دست و شکرت است این نیز نصیب هر کس است بدی که بداند از جنبت عالی است
لحم بی دانی **بکشد** که در ستم آبی است که گویم را از دامن عصبت بگوید و حاجت
را پاک کرد از دکان برود و قیامت اول ستم خلق که از شریعت افزاید و این کار مجور
ست و دوم ستم خلق در آن از عذر افزاید و این کار نزد کفایت است و فی نفس کم افلا بقره
اما ستم خلق مجور از آن است که **بکشد** حایرین آبی است اگر خواهی که غسل بدین قطره
زین آب بر غسل دل کافی بود **بکشد** یا با کسی بود که از سب و دعوا و حیرت است
چه اگر آید و با کس است خود را در اندوختن خلق بجا نماید و تحسین و ملائمت مردم صیبا
که و انس داد و نکود خلقی دنیا چون من فضیحه الاخره **بکشد** اگر چه در جهان همه داد
بشد آخر ملک کس کار داری **بکشد** یا با کار چند با خیرت زید اما عاقبت فقیه کند و کفایت
او عصمت **بکشد** طاعت که برای خلق کردی **بکشد** بدنامی گفته خلق کردی **بکشد** سخاوت
بیشتر ببارت یا با **بکشد** که غافل را ارادت در نزد کامل سر و سوی است بر سر مردم تصویر
را حاصل ضم الد علی قلوبهم و علی سمعهم و البصائر غشاه **بکشد** یک گفته است اگر شکر
و زهر حور اجس کشته است **بکشد** لغوای فرزند عزیز را کربان و صفات برود کار خود را با
را هیچ اوردی و خودی و غلبه دار سوره عام و انس و بکر مراد است و بنوعی و در نزد
مجوی **بکشد** و بیست سخن بخواب عقلت بگویم **بکشد** اما که سخن بگویند و کسبم بپوشان **بکشد** نگاه

اولی

خود سلسله بندهای سحری از وقت جو کوشش من رسید اکثر از این بر بنواستیم و خود مدلت
 کردم **مهر صعب** که من بخواب در مرغان **بیدار** من دست کشته بر نیاید کاری **ای باران** چه
 توان شدن مرا آخر کار **کالیس** اگر بر سر طریقت کمال جوئی زباده ارتناسای دیو بیت او
 و عسودیت خود بنده را چه در کار است و اگر راه موصلت جوئی من خدمتکار را با خصمت
 چه کار است **بی ادم** یادش باشی یک نفس **که** بنده خدمتکار روشن باشی و بس **که** ای یکم کفتم به
 موجب الهی است که از ازل فرستاده بودیست **رکعت** اندوه وجود اینها تا یک کل دوستی
 آخرین برای برزند کمال جاره نمی سیم تا او از **شوی** **شوی** این طرف بخورم خام است
 دهانت نصب کردیم **دو کانی** که جوایم می از جنون انگاشته اند و جنون را می نامند **شاه**
 اندر خود که خدمت در غم دل بخوشند ز آب بگردد و در سوچه کل اندر کانگام ها جودلان بر بنده **این را**
 بکام بی خردان از اسافی کلبه دار باید و این را اسافی برورد **کار شوی** ای صاحب الدر **قائم اللیل**
 یکدم لب زبانت هم کن **سب** **آن** ماده که صاف بنزدالت است **آن** می که سریع حمل است
 آن ماده که در خورشید **آن** نشه که باید بود باشد **آن** ماده که در دسترساند **آن** می که راه
 نظرک **بد** **آن** می که خازن از عقیق بر او سریع نه همان نه تعدیر **آن** که حرمه از آن بکام **زیر**
 در حرمه **کوه** **سخت** **خیزی** **دیگر** **سختند** که ای فرزند عزیز تر از ما من حتی که با من سخت از خود **کانه**
 میدارم و تو هم مرا تا بن خصوصتی که بالست از خود **کانه** **بنداری** اس اگر محمد است **حتم** **مرد**

از دیگران هم بدند و امید و قافی از کسی مدارحای نفعهم سقا الله الهم منی یاری مخلوق
ناید هیچ کاری معنی کن در یاری بروردگان از زمان چون ساز ما بگساید از من ما بود
کی بود قیاد الصبر فی القیاد ابک هم اسیر فقیران است که نوکر باشند و نوکران است که
سوی تقیر مردم نبیند پس درون که غم غالی وارد تو گریست و سلطان که خراج از جویان
گسازد گدا است و در ویران کرد تو نوکر نه بود مال دیگران خوردن نظر ندانی که داری نوکران گسازد
غنا بر دو قسم است اول غنای مال و آن بر سه قسم است اجماع بر مال آید محبت و آنچه از خرم آید
محنت است و آنکه از قدر ما خراج افروزان شود عفو است و دم غنای دل و آن که محبت
که غنای نرد دنیا بدید خواهد و وادی برین است خوشتر دلد و آرام گاهی از نفس و ایمان دیگر
جود و عدالت خوشنودی است در ظاهر و باطن **دین خدا را** دوی بر آنکه بود که سیاسی نشد
برود و سپیدی آرد و ای بر حال که بر آنکه سپید شده و دلش سیاه ماند **نظم**
بستوای پیر مردگار آگاه **آبادت کن** مجال طویلی نگاه **امواکرت** ترا چون سپید است
از دل بود چون واع سیاه **دیگر ما** **سخت** که در میان را عقیدت نشین کی عصبان
حرارت و فزوح سوزان و گرم ترست و جلالت تسلیم و رضا از کونتر جنت الا و اسیر
ترا **اهل الجنبه** **مقولون** بالجنبه **اهل النار** **مقولون** بالنار و اهل اللذ **مقولون** بالبد **مردنه** از بری
نیت است نیز که مارا که دوستی بود **مخانه** **کازر** **دوری** **دیگر ما** **سخت** که قومی از

فر خود کنی تو خواند سر به تسلیم بند و خود را با او تفویض کرد ایزد افوض امری الیه انک
المدیعی بالعباده هر که بازگشت صاحب بوم باشد فاصبر کلامه و اولوا الغرم من المرسلین
و آن بر سه نوع است اول غرم نوبه و آن کرامت معصیت نیده اشکن و الت آن معلول
است دوم غرم خدمت و آن پیش از وقت امر نوبه امر کماشکن است و کار او را بر کار
و بنا عدم مقدم داشتن بیوم غرم تحقیق و آن در چشم درآمد گرفتن است و در حال کجالت
و در معرفت بحالت عبود الفحرمین درک الاذکار است که عارف بهر مقام توحید متولد شود
او از بند بندگی شغفی و اندطاعت و معصیت در نظرش یکسان آید ان الله علی شئ
الطالین چون در بای محبت در دل او بچونند رعایت شریعت مقدم وارد که مونس و
رضای دوست مطلوب باشد در و ام موجب خصوصیت بدخالت رعایت شریعت است
خواهی بندن باش خواهی دوست باش **فر** ترا چون من هزاران بندگانه مرا بچونگی تو
راه دیگر نیست **دگر** مانیند که اهل ظاهر در دنیا را این کنند تا در آخرت مالکین نهند
الغبار علی حججهم و ان اللابر الهی لغیم و اهل باطن از جانبش کنند تا در حایه کوبد با سالی شریفند
ساج از آنکه سوای وصل و دلداری بود او را بجز او چه در کار بود او در بار کسی که جان فعل
بار یافت **ا** اجاب حال دلق دوستدار بود **دگر** مانندی که سرش موم خود را میسوزند
دانش خود را میسوزد و چون خود را معلوم کرد محموم گشت موتوق فعل آن محسوس بود
لحم دین خود را و دانی گشت آنیس و سیرت است **سج** در بر راه اندی فرود است

نسخه نویسی

ششم روی دوست را بر دانه باش **دیگر باید شنید** که دانا را چون کرده در کار در کار افتد کردار
نما آید خوشنخسین کند از اجرای آن نماید و خود را سخی نماند و داند که عدالت عالم
حقیقی بر حق است و چون بکشاید سر از حب نرسند کی برین آرد که خود را نه بفرمانی نیند و اور
بجز **باز** یارب منم که بر سر از حب نرسند کی برین آرد که خود را نه بفرمانی نیند و اور
نفسی بر از حلقه دام بودم در نظر آید و دانا در آن یک نفس گام برد و عالم بسزاید **دیگر باید شنید** که زندگانی نفسی است و دنیا
و صفت **کافر** **مرا** **حق** دنیا بنگاه چشم بنیای نفسی است **دیگر** **باید شنید** که انهم نفسی است **دیگر** **باید شنید** که هر کسی
برای نفسی هم در نفس و هم در عالم بود **دیگر** **باید شنید** که آدمی چو بر سر حکومت متمسک شود او را
اسباب سعیت بر روی کشاده و کل طایفه و باطن فری از آن آماده باشد **دیگر** **باید شنید** که هر کسی که در آن
وقت از حضرت حق نما استمداد تو فی حقست جوید و گمگی از وفات را بخوف ترک و قیامت میوز
و نبرد آرد که محل انبیا **بیش** **باید شنید** **دیگر** **باید شنید** از و عاریتی بودم داده اند **دیگر** **باید شنید** که هر کسی که از جمله انبیا
منشأ گرداند سدر جهم من نشأ لا یعلون **دیگر** **باید شنید** که هر کسی که از انبیا منشأ گرداند
آن کفایل همی و حیوانی موصوف گشتند و اکثر صدر نشینان خست از فریب آن بنیاد چشم
رفتند شنید که سلطت بر سر فرعون چه آورد دولت با فارون چه کرد و نفسی فرعون از اول
فاخذ ماه اخذ و بلا فاکر رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم از ارباب الله العلم علی عبد
و هو یقیم علی معرفت فاعلم **دیگر** **باید شنید** که نفس آدمی طاعت است خیره و نادان که هرگز نماند
ادب گوش کند و آنچه با نمودند فراموش گرداند بی اگر بر خود تو بیخمانی بماند که بر تبت بر تو

که قبولیت انیز در اطاعت ظاهر شرط نیست و در ذکر و کفایت لازم نه عیسی و تولی ان جابرده الکی
مردمانی دانم رضای دوست را **بهر** آنکه بی بیم مغز و پوست **داند** که **باید** **سند** که چون در کار
بر معرفت است رفعت را امید بر معصیت هرگاه طاعت او می کند خود را در ادای یکی از حق
منفای الهی تنها بدین می نمودن گناه میکنم مستحق رحمت می شودم **هم** هر وقت عزامت است
مارا **بهر** نقطه قیامت است **ما را** **بهر** غلبی بجان اگر خودی **بغفران** تو جلوه که خودی **بیکر** **باید** **سند** **بهر** **بهر**
که خوف الهی صورت کنش باطنی باطنی است و در حق این **و اما** **بهر** **خاف** **بهمام** **ربه** **دینی** **العقل** **کلی**
فان **الجمه** **هی** **الادوی** **و امید** **در** **حی** **سبب** **بشکاری** **و در** **وای** **ببازی** **لا** **تقتطرو** **م** **رحمة** **الله**
سلح که درم لاره می کشد **باید** که بر کل دلاله لازم می نهد **باید** که **بهر** **سبب** **و امید** **در** **حی** **باین** **است**
در هر دو کار میباید **باید** **در** **معرفت** **بهمین** **است** **باجاهل** **ببیت** **و در** **نوع** **انزب** **است** **بهر**
می **باید** **سند** **که** **با** **کان** **باطن** **را** **بنا** **با** **کی** **ظاهر** **بیا** **باید** **بهر** **سبب** **باین** **باطن** **اضح** **بباید** **سند**
بشنی دست و پا بود دل شنشی **باید** که در نهایی آب و گل شنشی **باید** **دل** **از** **با** **با** **کی** **باطن** **چو** **با** **کی**
از با پاک شد دست چه پاک است **باید** **باید** **سند** **که** **تواضع** **مرد** **دین** **است** **و آن** **بهر**
قسم است تواضع او و تواضع دیگر او و تواضع دوستان او تواضع او آنست که حکم او را گردان
چون موداری و در باد او حاضر باشد و تواضع دیگر او آنست که عقل خود را در مصالح امر او
او راه نهد و حق دشمن خود را نبوشی و تواضع دوستان او آنست که قدر آنها را بر قدر خود
افزون داری و در حق السیال ظفر فاسد کنی و عیبا الرحمن الذمیر بمیلون فی الارضها

در بیان شهید که طلب جاه و ریاست افزد و حیات لذت دنیا ریاست جهاد می را در طلب

کودکی شهوت خوردن بدید آید و چون بهفت سالگی رسید حب و لذت بازی شوق
کرد و چون بده سالگی رسید زینت لباس دوست دارد و خوف منحل شدن جامه نیکو
از بازی بر دارد و چون پانزده سالگی رسید لذت شهوت زمان بدید آید باز هر چه دارد
در طلب آن صرف کند و چون به بیست سالگی رسید حب ریاست تفاخر و طلب مال و جاه
و روی اثر کند بحدیکه هر چند که مال احوال طالبان دنیا را بچشم خود بنهد و آخر کار این همه
بنفایند نسبت به هرگز دست از طلب آن برندارند و در دقیقه از فانی این همه فرونگد آرد

دان الجمع فی الدنيا بهیج و لم یور تفاخر بینکم و تکان فی الاموال و الا اولاد و ما عی
باران کمال ترک تو نکر نظر کنید که دانکه خیال داشتن سیم در دنیا طلبان زرد
آخر و فاکر **از مزین بکند بد و خیال در کرد کنید**

از توبه حضرت امیر الطهار و اصحابه الکبار علیهم الصلوه و التحیات رساله می باید کنید با نام
و از نامش تاریخ انامش می باید کنید می باید کنید شنید شنید قول خردان بجا و دل آید

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

